

vel det ærede Medlem ſom ogſaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Hjørup) i det Hele tage det noget lettere med denne Gang over til Fællesudvalget. Vi lægge viſt en noget ſtørre Betydning i denne Gang end de ærede Medlemmer. Det forekommer mig, at der dermed følger et viſt Anſvar og viſſe Forpligtelſer, og at der kan være viſſe Konſequenter at tage, og vi ville dog nok have en lille Mening om, hvorledes vi ſtaa, inden vi forpligte os til at tage diſſe Konſequenter. En anden Sag vilde det jo være, naar man kunde give eller var villig til at give os en paſſende Garant, inden vi gif derhen. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hjørup) hængte fig i ſaadanne Udtryk ſom, at der var Tid nok, og det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) brugte det Udtryk, at der jo var andre Love, hvad der jo er fuldkommen ſandt og rigtig, da forekommer det mig, at de Herrer tage denne Sag ikke ſaa lidt lettere end vi, idet de ſige: Ja, Herregud! Kan det ikke være Andet, ſaa kunne vi gaa til Fællesudvalg, ſaa kunne vi dingle derhen, og naar vi have været der, kan det jo være, vi ſaae Noget frem, og hvis ikke (En Stemme: Kunne vi jo dingle hjem igjen!) — ja, ſaa kunne vi dingle hjem igjen. Denne Opfattelſe fra min Side beſtyrkes i høi Grad ved nogle Udtalelſer i det ærede Medlems Betænkning, om hvilken jeg indrømmer, at den er meget forbeholdent og forſigtig ſkreven, og ikke uden Talent; men jeg kan ikke tænke mig, at noget fornuſtigt Menneſte kan ſe, at der ſtaaer det Mindſte i den, ſom har virkelig Betydning for Sagen. Det ærede Medlem ſiger blandt Andet deri: „Men ſaa længe der blot er en Mulighed tilſtede for paa denne Maade at komme til et endeligt for Befolkningen og Landet tilfredsſtillende Reſultat eller i alt Fald til ſtorre Klarhed over de forſkjellige Faktorens Stilling“ o. ſ. v. Det ærede Medlem ſætter det alſaa ſom et paſſende Maal for Fællesudvalget at bringe ſtorre Klarhed tilveie over de forſkjellige Faktorens Stilling til Sagen. Nu tror jeg for min Person, at vor Stilling er klar nok, ærede Medlemmer, ſom have ſtemt for den motiverede Dagsorden, behøve heller ingen Klaring, Landsthinget heller ingen; om Regjeringen behøver det, veed jeg ikke, men jeg ſkulde dog tvivle Noget derpaa. Det er alſaa tun det ærede Medlem, der behøver en ſaadan Klaring, men det forekommer mig dog, at ſaa længe vi ikke kunne ſaae nogenſomhelſt Viſhed eller om ikke Viſhed, ſaa dog en nogenlunde grundet Formodning om, at det er en god og fornuſtig March, vi gjøre over til Fællesudvalget, kunne vi ikke finde os i, at det ærede Medlem ſiger: I ſkulle gaa og paa mine Forſlag, og hvis I ikke gaa paa dem, gaar jeg ikke! Det forekommer mig ikke at være fuldſtændig rigtig. Det ærede Medlem er jo i

Reglen meget fredſommelig, og han ſagde forleden, at han ikke vilde kaſte Strids-handſten til Nogen. Jeg holder heller ikke af ſaadanne Strids-handſter; jeg kaſter dem ſjældent, uden at det er meget nødvendigt, og tager dem kun op, naar det kniber haardt; men der var dog en Ting i det ærede Medlems Udtalelſer, ſom ſtødte mig noget, og jeg vil ſige ligefrem, at jeg fandt det lidt underligt, at det ærede Medlem vilde fremkomme med det. Det var det om Gammelstrand. Det ærede Medlem talte om Gammelstrand i Forbindelſe med Preſſen. Om det juſt var en god Smag, ſom dikterede at hente Billedet derfra, ſkal jeg lade ſtaa hen; men jeg gniſter dog at ſige det ærede Medlem et Par Ord i Anledning af det ærede Medlems Udtalelſer om Preſſen og vor Stilling. Det følger af ſig ſelv, at, naar der beſtaar et Parti, der ikke blot ſtaaer i Rigsdagen, men ſtrækker ſig gjennem et helt Land og Folk, da maa der fornuſtligvis antages at være en viſ Forbudelſe mellem Anſtuelſerne i og udenfor denne Sal; det er der intet fornuſtigt Menneſte, der vil benegte. Men det ærede Medlem veed viſt ſaare godt, at vi ikke ſtaa faaledes, at der er noget Preſſeorgan, der taler paa vore Begne, og han veed ogſaa, at der ikke er noget Organ, ſom inſpireres af den Side af Salen, hvortil jeg hører. Vi ere ikke ſtillede ſom det ærede Medlem, der med nogenlunde Sikkerhed kan ſige: Der kunne I læſe min Mening. Jeg ſiger ikke, hvad der er en Fordel, og hvad der er en Feil, det er mig temmelig ligegyldigt, men efter at det ærede Medlem har ment, at vi baade hente de Raad fra Gammelstrand og andetſteds fra, vil jeg ſige, at vi i det Hele ikke have indladt os paa at hente Raad, og ikke ere paa-virkede fra nogen Side, men indtage den Stilling, vi tro at maatte indtage til Sagen.

Jeg ſkylder det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds at gjøre et Par Bemærkninger til ham. Da det ærede Medlem forleden Dag udtalte, at de forſkjellige perſonlige Spørgsmaal, der laa imellem Regjeringen, Medlemmer af Høire oſv., ikke kom denne Sag ved, vi ſkulle ſe paa Sagen, ikke paa Perſonerne, ſagde jeg „Ja“. Det „Ja“ tog det ærede Medlem til Indtægt, det er fuldſtændig berettiget, og det glæder mig, at han gjorde det. Men det, at dette Ja kom fra mig, maa her betragtes ſom noget nogenlunde tilfældigt; thi jeg tror at turde ſige, at dette Ja vilde enhver af mine Meningsfæller her i Salen have kunnet ſige og i fornødent Fald burdet ſige. Det ærede Medlem maa efter den Stilling, vi politisk og parlamentariſk have indtaget ſiden 1873, vide, at vi ſe paa Sagerne og ikke paa Perſonerne; ſkulle vi forhandle med en Regjering, maa vi ſe paa Lovforſlagene fremfor paa Regjeringen og dens Perſoner og ikke paa Perſonerne fremfor paa Lovforſlagene, (Afbrudelſe). Jeg benegter ikke, at Enhver kan have, hvilken Mening han vil om perſonlige For-